

Передаєтца

«**РУСЛАНА**» власність: в Австрії:

за цілий рік . . . 30 кор.
за пів року . . . 10 кор.
за чверть року . . . 5 кор.
за місяць . . . 1 70 кор.

За границею:

цілий рік . . . 16 рублів
до 36 франків
за пів року . . . 8 рублів
до 18 франків

Подружжю часом по 10 сот.

РУСЛАНА

«Даремні ми очі і думи ми вересня: не поновим милості і щирі не поновим, бо руске ми серце і віра руска.» — В Руселанових поємлях М. Шамкевича.

Виходить у Львові що два рази в місяць і усього виходить 6 1/2 год. поштовими.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» від с. 1. в Дамброва (Харківщина). Виславляється місцевим в Агенції Соколовського в містечку Гаспанів.

Руслякні звертає увагу на відповідне застереження. — Рекламістні висловлювання від порту. — Оголошення звычайні приймаються по ціні 20 с. за стрічку, а в надзвичайні 40 с. від стрічки. Подяки і привітні дописи по 30 сот. від стрічки.

Угоді: предлоги.

(X) На першій засіданні посольської палати д. 16. жовтня внесло правительство начерк угоди між Австрією а Угорщиною, укладеної після довгих переговорів між обома міністерствами (рівночасно такий начерк внесено і в угорській сойм). Сі предлоги відносять ся до укладення народо-господарських взаємин між обидвома державами монархії. Обидва мають они не лише управильненя обидвох областей торгових і комунікаційних, але мають розвивати також чимало важних питань державно-фінансових.

Сею угодою, котра згідно а законодавством а 1867 р. зазначає яврно самостійного розпорядкування, поставлено всі народо-господарські взаємини обидвох держав тепер на правних підвалинах, без яких треба було обходити ся від 1898 р. а рівночасно привернено спокій і безпачетність, необхідні для розвитку рільничої і промислової витворчости. Сучасно важні області обов'язних народо-господарських взаємин управильнено докладаю а узгодженем усіх практичних потреб, чого не доставало а дотеперішних умовах.

Предлоги згадані в часті законами в часті виконання розпорядками, що до котрих правительства можуть порозуміти ся а власним обсягу діляна, а подає ся їх лише тому до відома законодавчих тіа, щоби уможливити їм суд про підість змістув переведених умов.

Власні предлоги законів обнимають:

1) Начерк закона, котрим признана і вистачена правосильність:

I. Умова що до управильнення обидвох областей торгових і комунікаційних між країнами заступленими в державній раді, а країнам Угорської корони;

II. Умова що до усунення подвійного оподаткування таких підприємств, котрі свій обсяг діляна розтягають на обидвома монархії, як і що до деяких інших справ безпосереднього оподаткування;

III. Додаткова умова до умови в справі доплати країні Угор. Короли до титарів загального доугу державного.

2) Начерк закона, котрим міністерство заступлених в держ раді країн уповноважує ся до заключення умови з міністерством Угор. Короли що до зміни §. 8. закона а 27/7 1978 Дн. З. Держ., що до розширення діяльності утворення;

в одній з держав монархії акційних товариств (командитних, опертих на акціях), аскураційних і зарібкових та господарських також на другу половину монархії.

Цілова і торгова політика.

Підважнені до будучого укладення народо-господарських взаємин між обидвома державами монархії уложено в умові що до управильнення обидвох областей торгових і комунікаційних. Як дотеперішні умови цілово-торгової, опирає ся і нова відповідно законодавству а 1867 р., на основі необмеженої свободи народо-господарського руху а внутрішнім обсягу, а повної народо-господарської спільности в обсягу зграничної політики економічної і торгової.

Система цілової і торгово-політичної спільности, котра на разі основує ся на хиткій підставі взаємности, стає тепер під певною охороною статого, контрактного порозуміння і обов'язних зобов'язань, а сучасно а заперується контрактне зобов'язання удержання одноїшої границі цілової і вільної від ціа обидвох областей.

Для усунення текстових ріжниць між обов'язуючим в Австрії законом про цілову тарифу і провізорично угор. правительством введенням тарифним законом, відповідно часті угоди має одноцілий текст тарифних постанов обов'язуючих в обсягу цілової області, котра буде творити підставу до переговорів що до заключення цілових договорів. Вступуючі закони цілової і приписи цілової, як і сама тарифа остане правосильною а тожодною зовсім для обидвох половин монархії а наслідком того обезпечено також згідне поступання в усіх справах що до тарифу. Наслідком того уміщена в угорі тарифа як що до загальної своєї часті, так і в кожній позашій тарифою остане у відношенні до обидвох держав з собою зв'язана, так що умови можуть бути тепер ведені лише на основі спільного порозуміння. Обезпечено й те, щоби применіне і інтерпретації тої тарифи були зовсім однонасні.

В теперішній угорі предвиджено як найкраще внесення одностайного начерку закона що до цього поступання. Постанови що до побору і заряду ціа і інспекторів цілових осягають незмінні, але додано постанову, що ціа побрані в одній державі монархії без її дозволу не можуть бути звернені другої державі.

Гуртине цілової умови підвищує ся для Австрії на 5 1/2 міль. кор. і предвиджує ся зріст а 1%. Та зміна означає для Австрії зиск 470.000 К.

Справа зграничної політики торгової будуть управильнено а дотеперішним способом. Заключуваня і виконання економ. договорів і торгових, цілових, мореплавних і т. н. е. австрійсько для обидвох держав монархії. Провисленя ані Угорщина не можуть односторонно їх виконувати.

Що до торгової і промислової політики нова умова заперує при збереженні повної самостійности торгово-промислового порядку, зрізане а власними горожанами держави на підставі формальної взаємности. Свобода переселюваня а місця на місце обезпечена і в будучині, остане в тісній зв'язі з конечним для розвитку торгової і промислово правом поселюваня і свободою особистого і товарового руху. Наслідком подрібною определєння права подорожних агентів торгових автономичним законодавством торговим, показала ся потреба нового управильнення заводою діяльності тих агентів відповідно дотичним постановам торгових договорів. Що до похатної торгової виключно а антикаркаміні інтересом а сензально видано окремі постанови відповідно межинарним правом договорним і кравим відносинам правним.

Окрема умова про усунення подвійного оподаткування хоронити вільний рух товарний від надмірного обтяження. Увільняє ся також австр. промисла від важного титару знесенем перевезеного угорського податку на Дунаю, котрий спільно оборот на схід.

Подрібно управильнено наною справою патентів, марок і охоронних знаків, а також що до уживаня гербів і знаків в обидвох державах монархії або уміщуваня емблем народних, орла австрійського і гербів корони угорської.

Умова між Австрією а Угорщиною що до права авторства а р. 1887 відноситься ся до фотографічних творів.

Для товариств акційних, спільок а обмеженою порукотою, товариств обезпечень і зарібкових та господарських определєно а обмеженем до інтересів дозволенних правно в кожній з обидвох держав усилля розповсюдження їх діяльності на другу державу, закладення філій і способу ведення інтересів.

Справа комунікаційної політики і залізничних тариф

освялено що до рози, а з. 22/9 1899 і IX угор. начерку угоди а 1903 піддала великим змінам. З тих постанов прийнято лише до нової угоди постанови що до виключення тайних підляг тарифових і рівномірного трактуваня обосторонних пересилко по мысли ар. XV німецького дого-

вору торгового. Зроблені державі німецькі пільги припадуть також угорським товарам а в заміну за те Угорщина зобов'язала ся узгодити деякі домаганя і жалі що до трактованя сих договорів. Всі інші постанови розп. з 22/9 1899 і IX арт. з 1903 а не сено. Через те відпали також дотеперішні підстави тарифові що до руху перевозового до заграниччя.

Нова умова між обидвома управами держ. залізниць містить умовлен в 1903 р. обопільне зобов'язане до установлення безпосередніх зв'язків в руху з заграниччю.

Що до залуки залізничної з Давальмацією осягнено порозуміння, о котре роблено заходи десятками літ. А щоби усунути перешкоди на області австр. залізничі Кошицько-Богумінської (Oderberg) буде побудований другий шлях Ябловкі-Цешин, а просторови Цешин-Богумін буде так уладженя, що в обох напрямх буде можна пускати 84 поїздів денно. Однак Кошицько-Богумінська залізниця не буде мати до границі держави прямої залуки з Аноабергом. В Цешині буде утворена окрема дирекція руху до року.

Що до п л а в б в упорядковано списі винуватця стигів на ожних кораблях. Будуть они уживати народних стигів і в області другої держави, але в часі причалення на иншу область і яко прийм' мають вивести стиг другої держави монархії. Що до підмоги товариства плавби буде заключена окрема умова. Що до торгової маринарки, управи морської, морської плавби, риболовлі і морських торгових стигів задержано дотеперішні постанови.

Споживні податки уладженю в часті наново Нові постанови не піддають цілковитого законодавства і у праві під взаємні записаність, але установлення порозуміане що до засадничих постанов платкових, де то потрібне для забезпечення рівновати конкурентних умов. Від обопільної згоди зависимі отже: системи податкові, уладюваня певних видів податкових, уладюваня від споживних податків предметів призначених для промислових цілей, податкові звороти і боніфікації при ввозі за плату ліній.

То само відносить ся до дотеперішого переказуваня звичок податків споживних Обидні держави монархії мають винимати всяких постанов на поді посередних податків, котрі зменшили б о конкуренції в у спосібність о одної держави в користь промислу другої.

Особливо що до обороту цукром, то крім вгаданого уже пільг в поступованю переказуваня, запала постановя в зв'язі з бруксельською конвенцією, котра відбирає спірній справі лад, такси, практичну частість. Наслідком того уможливлено у державе дотеперішних відносин у взаємній обороті цукровім і усунено нагале затамоване довголітних торгових зв'язків.

(Конець буде).

Відносини в Холмщині.

(Δ) З того часу, як в Росії появило конституційним духом і глоблена самодержавною російською системою українсько-руська народність стала потохла свободніи віддихати, почала бути ся в різних сторонах України і Руси народна свідомість. З того часу і в Холмщині отрималося також тамошне укр. руске населення і почало думати над тим, який то визволяється від накиненого ему обрусительської системою з підмогою „русских Галичич“ православля і повернути до своєї предківської віри, за яку на Холмській Русі і вром неволішня подала ся. Особливо ж коли в цілітній 1905 р. появил ся царський указ толеранційний що до віри, почало населеня Холмської Руси оглядатися за провідниками, котріб його вивели з дотеперішого нещасного положеня. На жаль, однак не було таких провідників. Пляки в Холмщині намагали ся скільки мога перенести руске населеня на римско-католи. обряд, прихилились „чистоти православних обрядів“ і адміністраційні власти заходили ся, щоби населеня остало при православію, дехто знов думав про поворот населеня до унії і таким способом настав незвичайній заколот на Холмській Руси.

В укр. руских часописях появил ся статі в сій справі, котрі звертали багачість на потребу помочи і проводу Холмській Руси, і тепер від часу до часу появляються ці статі про тамошні відносини в укр. часописях, котрі ми в часті подавали до відомости наших земляків. Однак і доси не видно там ладу і певного, розумного проводу в сій справі. Холмська Русь остала доси відкритою ранною на укр. руским організаціям, котра безвстановно тирить ся і виждає розумного і успішного ліку. А такий лік обов'язана подати передоцєм Галицька Русь, котрої відсутні сини заповідали ся облоучу раху, такий лік може вийти від наших Архиверів і нашого духовенства білого і чорного, про такий лік треба би звернути ся і до Апостольської Столиці, а се могли би вчинити наші Архивері і вие даніи уладженя тамошних відносин реалізуєти. Се моральній обов'язок Галицької Руси. прийти з підмогою нещасній поестрі Холмській.

Тимто передоцєм повторяемо тут голос проф. М. Грушевського, який нині підняв зараз такі в 1905 до наших Ординариятів і духовенства, а від так подало велими цікаву статю О. Васьковича, котрій дуже осомно і мірно зображує відносини в Холмщині.

Багато треба, щоби сі два голоси не перетомтали голосом воівоного в пустині, а найшли відгомін у наших духовних властий і ширій приют та заряду і поміч.

Огвертний аист

до гр. нят. ординариятів і духовенства.

Справа, котру хочут порушити, не була доцї піднесена з компетентної сторони — то значить, зі сторони греко-католицького клару. Тим часом вона стала актуальною і не терпить проволочи. Далекій від у-них конфісійних рахунків, митну ці порушити з мотивів інших, національних.

Се справа холмско-підляських уїтнів у Росії.

Як відомо, значна частина уїтнів, формально переведених на православніє в 1875-6, р., православні в дійсності не признала, а що уїтн була офіційально знесена, а перехід до римо-католицької церкви був також заборонений, то вони зістали без конфесії. По урядовому справозданню російського синоду в 1899. року було 81.246 ляхів «упорствующих» уїтнів, що не хотіли признати ся до пра-

восланної релігії; і 6.749 «колеблющих ся»; бо сі «упорствующие» не хотіли звертати ся до православних священників, а не вільно їм було, за браком уїтнських, звертати ся до римо-католицьких. Коли приступити, що нурчү ся «упорствующих» є що найменше друге стільки таких, що хоч про око не зрівнюють з православним, але роблять се стільки з бід, устляючи примусово, то будемо мати до 200.000 людей, які не помирли ся з накиненою їм православною конфесією і стільки чекають можности вилети ся її. Коли з кінем минушого року серед рішених полекі російськими правительственными кругами було обіщано знесення реалігійного примусу, я думаю — не у одного мене стало питанє: щож буде з холмськими уїтнями? Стрїчавши ся з людьми з Холмщині йи Шалаїна, в тім числі і з підляками-Польяками, я знаг, що сі уїтнї, в опозиції до накиненого їм православля в російській формі, зблизили ся значно до місцевих латинських ксьондзів і Польяків, потягиві вчать ся по польські читати йи молитви. Одним словом, російська бюрократія,*) зачавши під оборону уїтн в Холмщині перед латинизацією йи польобизацією по постанові 1863 р., своєю брутальною самоволею як раз загнала а на них людей і до добровільної і до польобизації, від котрої вмілюючи себе боронити противоком писотос літ задержали ости від польської держави й польської пшадки йи ставало питанє — щож буде тепер, коли знесеній той брутальній примус?

Відповідь на се давала до неїної міри петиція холмських уїтнів певної громади чи округа, перелік кількома тижнями видрукована в львівських польських газетах, де сі уїтнї просили у російського правительства संबидити звертати ся до римо-католицьких священників у своїх потребах і записувати ся до римо-католицької конфесії. Не знаю, як сі петиція була підєрета чеською (в друкованих текстах була пропущеній назви місцевості, але такий вихід — перехід на латинство йи за тим поіне ополчене — являеть ся майже неминучим виходом із сїєї обставин, які отворені були російськими заходами в Холмщині, — коли лишити далі сю справу їй самій.

Оубльований на Великднї 1905. р. царський указ зніс уже реалігійній примус. Він позваляе православним, чи записаным до православної конфесії особам переходити не иншу релігій, чи вертати ся до той релігії, до якої належали вони або їх предки давніше. Отже ті уїтнї в Росії, що стільки силою були держані при православію, можуть зрети ся православля і перейти до иншої конфесії.

Чи греко-католицькій клар Галичичи, що в своїм часі прийняв з певним співчуттєм**) проект організації російським свящительством підполно уїтнських церкви в Холмщині, очинені йи від польських і латинських впливів, і писали у 60 — 70-х рр. епископа Кузєвського і таких прохочів реформи як Понелі, Крилицькі і десяткі священників, які потім ввели своїх вірних на православліє***), не почув-

*) Сій бюрократії вили яко урядя на руку головні московіа-львівське-ляк, як Цибік, Понелі, Дачан ітн., котрих доставляла агонія Дидичко; і Головашино. — Рід. Русьско.

**) Про се цікаво оповідає в своїм, не так давно виданім мемуарах Теофан Лебеденко, що був посередником у зносинах з латинськими епископамі у сій справі. — М. Р.

*** В урядових справозданнях про «зосоединєніє» 1875/6 р. частиня ся сорок священників-Галичичи, но піши на се возозаєднанє, не рахуючи тїх Галичичи, що були вильщенєні вже в Холмщині. — М. Р.

втягнуто вже з коплані в цілості і можна би з них здолати цілий кістяк звіра. Тязко, щоб він лився ся в яким краєвим музею, бо коплані в Старуни належать до гамбурської фірми Кампе а Німці задумують его перевести до музею в Берлін.

— Про подію з Ясній Полян. В Гаєтці «Сейдо» осадно сьміні подію про напад в Ясній Полян на гр. Тоастого. Д. Тенерою одержав звістку з Ясній Полян, що там не було ніякого стріляня. Селані й на думі не мали нападати на дм Л. Тоастого, якого вони дуже шанують. Завелась тільки суверечка через яє, який селані уважали за сніг, але графівня, жінка Л. М. Тоастого, ваяла собі Селані напалка сторожів. Губератор прислав стражників та ставового. Ось і все. Там часом по цілому світі полетіла телеграм про «замак» на жите графа Л. М. Тоастого. Стражники які досі пробують у Ясній Полян, а се дуже прікро графові, бо він не має спроможности удержати звичайні звіности з селянами. Як тільки виїде він а своє садби і вглядить завжди тже та спокійне ся, засяє стражниками, зараз его сердце стиснет ся від болю і граф повертає до дому, де мусть сидіти, немаче в тюрмі.

— Дрібні вісті. В Медичій агорію вчера 5 господарств в 16 будинками. Шкода вимерло 18.000 К, а була обмежена на 5.000 К. — В Жовні агорі паровий млин. Шкода вимерить 340.000 К. — Свая доносить а Відні, що шкільний радник др. Людмила Герман вніс просьбу о перенесені его в стан спочинучи. — Парк коло лівацької рогацьки наваля ливницька міська рада парком Бартоша Гловацького. — В Стрийській парку у Львові австрия ся Лін Райтер, маїніст зі Стрия. — Розправа против обжалованих селані з Стопчува за напад на д-ра Дудакевича відбуває ся перед присяжним трибуналом в Станіславові.

Оповідости.

— Репертуар укр.-руського народного театру у Львові під дирекцією Йос. Стадника. (В сая «Дя Харузм» при ул. Бернштайна. Початок о 7. год. вечером.)

В четвер дия 17. жовтня с. р. «Аноніми» знаменита шутка в 3 дия Давалера.

В пятницю дия 18. жовтня с. р. бенефіс ветерана рускої сцени Т. Гембюцького «Жидівка вихрестна». Драма в 5 диях Товбючого.

Державна рада.

Президент Ваїскірхер отворив засіданя палати посівів о 10^{1/2} год. перед полуднем.

Приватитані посівів президент заявив, що відісе ся до кабинетової канцелярії, щоб а хвилі зібраня державної ради міг послат подати автентичні вісті про стан здоровля цісаря і відчитав опися письмо від директора кабинетової канцелярії такого змісту:

«Високоповажаний Пане Президент! Повозду собі подати до відома, що стан здоровля монарха, який терпить на катард сприячненій інфлюенцою, дякувати Богу, віднодіно до обставин є о стільки зовсім вдоволяючым, що цісар номімо сприячненої хоробою горячка може придержуватися звичайного способу житя, лише з тим ограниченням, що мусть вистергатися говореня, щоб тим не збільшати кашлю. Впрочім горячка є тепер знамя яка з початку. Катар являвчися ся а аветат і сила лішій. Треба однак ще якогось часу, аки хороба уступить. Лікарі вчера вечером ствердили, що цілий день не було горячки, — катардний прояви поновилисе більше менше такі самі, живчик сильний. І нийні родо держав і вість, що монарх цілу нія перебув дуже, хоч сон був перерваний кашлем. Загальний стан здоровля монарха повнрався ся. Дякувати Господу Богу до тепер нема горячки

а цісар чус ся ліпше». Думаю — говорив дальше президент — що промаював іменем цих павіт, коли всякажу вогорічатиє співчуті і бажаня, щоби Всемогучий аки найскорше привернув нашому любійому цісареві здоровля. (Грімкі одлески).

Потім відчитано вилни. Интерпеляції внісе: пос. о. Оціпкевич а в сирній надужжикі правого закона конкуренціиною галицькими властими адміністраційними в політїчних цілях; пос. Кремпа в сирній нераціональною господаркї в ділах громади. Воїт раніжиска і в сирній пересіднуванн воїт, маршалка в Леску за вибори. Пос. Глобювщикї і тов, поставив внісене в сирній основаня державного Банку селяньского для Галичина, яко осередка для селяньского кредиту.

З черги президент міаїстрів бар. Бек вніс угоду предлогу і виголовсь ехпрозе. На вступіи значачи бар. Бек, що правителство перекладає угодинй закон в нормальні речичи. Дальше обговорював кооднікні аки угоди і відказив ся до налати, тобчїмї скорше домогала до переведеня угоди. Промову прийнято грїмкими одлесками.

Пос. гр. Штерберг ждав отвореня сейчас дискусїи над промовою бар. Бека, але налата в голосованю відкинула се внісене.

На внісенє пос. Геммана узхвалено, що садуюче засіданя палати має бути нийн.

Телеграми

з дия 17. жовтня.

Відень. Вчера по полудні відпорушники руского кляду мали конференцію в президентном кабинету в присутности міістра д-ра Куртоского і намісника гр. Потюгого.

Будапешт. На вчерашнім засіданю угрського соїуму през. мін. Векерле предложив угодинй закон і виголовсь ехпрозе. В промові значачи, що договор скінчить ся ріпнуо з 1917. роком. Бесду прийнято одлесками.

Лондон. Тимес доносить, що мароканський султан з мести за участь в деутатїи Мудей Гаїшда по європейської дворах приказав вирізати жінки і діта учасників деутатїи. Са вість стрїтала деутатїю в Берлін.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ

Готель, реставрація і кавярня — ріг ул. Сикстускої і Коцюпна у Львові.

Прийшли дия 16. с. м.: Е. Боберський а Підсонова, Ів. Маліцький а Крукач, канїтан Соколовський а Рашева, о. І. Райтарювський а Остава, Ол. Ярема з Добромляя, Сем. Коштерський з Токів, Петро Лїньський а Соколя, Йос. Соновичий а Станіславова.

При закупїні товар в просимо покликувати ся на анонси нашої часописи!

Colosseum
в пасажи Германів
при ул. Соняшній у Львові.
Нова сензаційна програма,
від 16 до 31 жовтня 1907.
Шоденно о год. 8. вечер представлене. В неділі і свята 2 представленя о 4. год. пополу. і о 8. год. вечером. Шо пїтниц High-Life представлене. Білетї вчасїтїе можна пїбути в конторі Пільова при ул. Кароля Людвїна ч. 5.

Трівкий і певний зарібок від 20 до 30 К тижнево

Може мати кожодїи хто буде працювати ин опитентований «Джїстер» зидїлїи «Саван»
Ані вік ані час не можуть бути на перешкодї.
Віддаване не має жадного ачаїня.
Доказане вичученє даром.
Немає жадного учїтелїя до дому.
Сїнїтїенї праці прїймаємо до дальшої відпорушкї.
Перше галицьке підприємство домашніх робіт повночисловн на довгих машинах до плетєня
Лїтва а С-ка
Зарєксторованє товариство торговельне Львів, ул. Кохановского ч. 39 — 34.
Не куйте кулїстїх машїн, бо они без вартостї!
Жїдаїте прїосїтїєнї (21—2)

„Джїстер“
стотворїшенє зар. з обмеженою порукою у Львові.
Кожодїи дїя (в годїних урядових перед полуднем) можна кождо вкладу пїзад відпорушкї.
Починає удаєє Товариство «Джїстер» на 0% за ітїбагуїшчїе; на кошті поверта да-дїхїями на 0%. Сїлату розкладає ся до 10 а 15 літ; при 30. датах повнїтїе вносїтє гасїа амортизаційна (на капїтала і вїсїтїенї) 5 ітїе — 0% сот. від кождїх 100 кор. повнїтїе.
Підвїдїтїєнї на єдино землі можуть а Джїстер» повнїтїє позж на дїя годїних уриванїх.
Часовїи можуть бути тїлькї члєни обмеженїи в «Джїстер».
З ітїєнї удаєє «Джїстер» на публїкнїх депозїтїїх цілї вконтї 37.275 корон.
Стан 31. грудня 1906:
Вкладки 2.361.341.981 К,
Вичїтїєнї удаєєнї 2.312.735.02 К,
Удаїи члєнськїє 1.498.659.32 К,
Цїнїи пїперїє 138.334.29 К,
Фонд резервовїїї і ітїїї 37.238.017 К,
Львованїї 207.364.014 К.

Купуйте земко при парцїєвцїях!

Іван Олійшк
Володимир Сабарай
позолотарї
перебувають під сю пору в Дїкої старїм почтїа в мїстїи.

Вїсїлякї
КУПОНН
і
вїлїосованїї цїнїї пїперїї
вїшлїачує без поручення провїзїи або копїїтїи
Контора вїмїні
п. к. упр. гал. ацї
БАНКУ
Гїпотечного